

Туй съгледа Благолажъ,
 Лошия комшия нашъ,
 И ужасно завидѣ,
 Катъ продажбата видѣ,
 — Не сж въ моитѣ ржички
 Тия хубави жълтички,
 Каза той съ омраза, съ ядъ,
 И припадна нанаядъ,

И удави се въ рѣката,
 Дѣто нѣкога въ главата,
 Бѣше му дошло на умъ
 Да удави Плишъ и Плюмъ.
 И остана му лулата
 Тамъ на близо на трѣвата,
 Пустна димъ за сѣтенъ часъ...
 Фють! — разказа свършихъ азъ!...

